

Проф. Ст. Баджовъ

В Р Ъ Б Н И Ц А

Набраха китки зелени
съ росица росна росени,
набраха млада върбица —
вѣнци да виятъ дечица.

Па всѣка кжща дариха
и пжтя съ шума покриха
да бжде чисто предъ храма,
прашинка утре да нѣма.

Нали на свята ослица
Христосъ ще мине, дечица,
на клонка жълта и бѣла
затуй е птичка запѣла.

Затуй е роса росила
и всичко, всичко измила,
затуй сж клони и листи
отъ рано ясни и чисти.

И. Стубелъ

ПЪРВАТА ВЕЛИКДЕНСКА УТРИНЪ

Утринното небе се преливаше
въ червени и златни зари. Де-
нътъ възкръсваше изъ дълбока-
та гробовна нощъ. Утринното
мълчание, което обгръщаше една
отъ градинитѣ край Иерусалимъ,

се нарушаваше само отъ пѣс-
нитѣ на ранобуднитѣ птички.
Голѣмата анемона разтоваряше
сега за първи пжтъ своитѣ кър-
ваво-червени цвѣтове. Една пе-
перуда, току-що изхвъркнала, ле-